اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام
على رسولنا محمد و على اله و صحبه اجمعين •

Hz. Peygamberin hicretinden 50 yıl kadar önceydi. Bir ordu hazırlanıyordu Yemen'de. O dönemin en büyük ordusu olmalıydı. Büyük bir hazırlık, büyük bir heyecan gözleniyordu. Büyük peygamber İbrahim'den bu yana insanların kutsal bildiği, Allah'ın evi Kâbe'yi yıkmak için plân yapılıyordu. Çünkü, Habeşistan'dan gelen, çok çetin kurtuluş savaşlarından sonra Yemen'i bağımsızlığa kavuşturan, "en büyük benim, bu böyle bilinmeli" diyen Ebrehe, diğer bir lehçeyle Abraham, hatta Arapça olarak İbrahim, peygamber İbrahim'in adını silmek ve böylece Arabistan'da bir numara olmak istiyordu. Bu amacına, bu plânına önce güzellikle ulaşmak istedi: Yemen'de San'a kentinde büyük bir kilise yaptırdı. Bütün Arapları buraya davet

etti. Artık Mekke'ye, Kâbe'ye değil, herkes Yemen'e, San'a'ya gitmeliydi. Ekonomik bütün yollar San'a'da birleşmeliydi. Ama olmadı. Dahası, olanlar oldu. O da işi ciddiye aldı. Beklemenin anlamı yoktu. Kâbe ortada oldukça bu iş olmayacaktı. Hazırlıklarını tamamlayan ordu Mekke'ye doğru yürüdü. Anakent Mekke'nin yakınına gelen öncü kuvvetler, Mekke toplumunun başkanı Abdülmuttalib'in koyunlarına-develerine el koydular. Bunu duyan Abdülmuttalib gidip koyun/develerini istedi. Ebrehe ise O'nun, köleliği kabul ederek, yalvarmaya geldiğini zannetti ve Abdülmuttalib'e nice izzet ve ikramlar hazırladı. Hani insanlar binecekleri ata yem torbası takarlar ya! Onun gibi bir şey... Aaa o da ne! Adam hiç de oralı değil. Koyunum da koyunum diye tutturmuş. Ebrehe buna fena bozuldu ve hemen hücum emri verdi.

Öte yanda Kureyş, çaresiz, Kâbe yanında son dualarını yapıp, dağlara çekildiler. Beklemeye başladılar. Yapacak hiçbir şeyleri yokmuş gibi... Çünkü bu ordu çok büyüktü. Hem de fillerle desteklenmişti. Yolda karşı

gelmek isteyen niceleri de tepelenmişti... Başka çare yoktu...

Kendini en büyük, en güçlü bilen Ebrehe hücum demeye demişti ama... Bütün askerler onun tüm emirlerini dinlemeye dinlerdi ama.. Ne oluyordu? O da neyin nesiydi? Büyük fil istenilen yöne hareket etmiyordu. Tüm uğraşılara rağmen fil Kâbe'ye doğru yürümüyordu. Ordu ne yapacağını şaşırmış, kan ter içinde kalmıştı. Peki ne olacaktı şimdi? Onlar uğraşa dursun, pekçoğunun haberi bile yoktu. Tüm ufku çok yoğun bir bulut kaplamıştı. Bakın işte bulut üzerlerine doğru hızla yaklaşıyordu. Ne o!... Bulut zannettikleri yüzlerce-binlerce kuştan oluşan bir sürü ordu değil miymiş. Birdenbire bütün kuşlar aldıkları görevi yerine getirirler: ağızları ve ayaklarıyla taşıdıkları taşları Ebrehe'nin sözde Kâbe'yi yıkacak ordusu üzerine bırakarak bombardıman ediyorlar. Aman Allahım o ne kargaşa! O ne telaş, o ne!... Dağılan, bağıran, çağıranlar. Yatanlar, yuvarlananlar. Koşanlar, kaçanlar. Eli kopan, ayağı parçalananlar... Ölenler, ölmeyi bekleyenler... Herkes bir tarafta, darma dağın. Sanki, hani bir yaprağı

kurt yer de delik deşik eder ya, işte öyle. Hani bir ekin tarlasına çekirge sürüsü veya davar-sığır gibi başka bir hayvan sürüsü girse ne olur? Sanki işte öyle oldular. Geriye kalan bizi ilgilendiren ibret dolu bir bakış ve öğüt alınacak bir düşünceydi:

Hz. Peygamberin doğumundan elli gün kadar önce yaşanan bu olayı Allah, Kur'an-ı Kerim'de 105. surede şöyle anlatır:

105. FİL SURESİ/سُورَةُ الْفِيلِ

Rahîm Rahman ALLAH Adı ile

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Fil Ordusuna
Fil Ashabı -na Senin Rabbin Yaptı Nasıl Görmedin mi?

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾

Sapıklık İçinde Onların plânlarını tuzaklarını Yapmadı -mı?

اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فٖى تَضْلٖيلٍ ﴿٢﴾

sürü sürü Kuşlar onlar üstüne gönderdi

﴿٣﴾ وارسل عليهم طيرًا ابابيل ﴿﴾

pişmiş tuğla -dan taşlar Onlara atıyorlar

﴿٤﴾ ترميهم بحجارة من سجّيل ﴿﴾

yenilmiş Çiğnenmiş ekin yaprak gibi onları yaptı -da

﴿٥﴾ فجعلهم كعصف مأكول ﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. *Görmedin mi? Bilmiyor musun? Rabbin fil sahiplerine neler yaptı?*
2. *Onların tuzaklarını, hileli plânlarını boşa çıkartmadı mı?*
3. *Onların üzerlerine sürü sürü uçan kuşlar gönderdi.*
4. *Onlara sert pişmiş çamur taşları atıyorlardı.*

5. Sonunda onları, içi yenmiş sadece kapçığı kalmış, çiğnenmiş, kurt yemiş, taze ekin yaprağı gibi yapıverdi.

Ne dersiniz! Bu olayı duyanlar, dinleyenler, öğrenenler ne derler? Acaba ne demeliler? Belki de kimileri: *"İşte insanlar, filler, kuşlar ve yerle bir olan bir ordu... bazen böyle olurmuş..."* veya *"Yaa demek tarihte neler olmuş! Ne kadar korkunç, büyük olaylar yaşanmış! Allah Allah! Hikmetinden sual olunmaz! Nedendir bilinmez! Haydi biz işimize bakalım. Nerede kalmıştık."* diyorlardır. Ama bunlar olayı anlatanın Allah olduğunu unutuyorlar galiba. Öyle ya Allah boş konuşmaz ki. Söyledikleri mutlaka bize hayır kazandırır. Huzur ve sükun kaynağıdır. Onun üzerinde düşünmemiz gerekir. Acaba bu ayetler bize ne söylüyor? Neler yüklüyor? Acaba bu ayetler (işaret levhaları) bizi nereye götürüyor? Allah'ın tek Rabb ve İlah oluşu gerçeğini hangi yönden bize tanıtıyor? Ne gibi görevler yüklüyor? Bunlar bana ne kazandıracak?

İşte böyle düşününce fil suresi sanki

bana şunları söylüyor. Şahsen ben öyle anlıyorum. Elbette Allah en iyi, en doğrusunu bilir:

a.Bak işte gördünüz. Allah en güçlüdür. O'nun gücü-kuvveti karşısında durulmaz. Hiçkimse O'nunla güç yarışına çıkamaz. Ya çıkarsa! Fark etmez. Ebrehe de öyle yapmıştı. Ne oldu!... Çünkü Allah güçlü, kuvvetlidir. Aziz ve Kadirdir. Hem de ne yapılacağını en iyi bilen O'dur.

b.Bu dinin sahibi Allah'dır. Biz sahib olmaya çalışmak zorundayız. Değilse Allah bize muhtaç değildir. Biz sahib olmasak da (Abdüllmuttalib ve Kureyş gibi), yok etmeye çalışsalar da (Ebrehe ve ordusu gibi) yine Allah dinini koruyacaktır. Ama güzeli bizim sahip olmaya çalışmamızdır. Mesela, Kureyş, bu olayda, Kâbe'nin etrafında, en zayıflarını içten dışa doğru sıralayarak, etten bir kale oluştursalardı, "Bizi çiğnemeden Kâbe'ye ulaşılmaz" deselerdi, zaten öyle olacakmış. Ama şeref Kureyş'in olacaktı.

c. Allah'a tam bir güvenle teslim olalım. Düşünün kimin aklına gelirdi. Yeryüzünün en güçlü, en büyük hayvanları olan filleri, en küçük,

en korkak, en ürkek, en zayıf hayvanları kuşlarla helak etmek. Bunu kim düşünebilir? Allah bize bıraksaydı, ne isterseniz yapayım deseydi ne derdik? Aman Ya Rab! Bir an bile bizi bize bırakma! Sen daha iyisini bilirsin demek zorundaydık. Hayatımızın tümünde, bütün imtihan birimlerinde Allah'tan gelen sorulara böyle teslimiyetçi bir güven duygusuyla bakmak zorundayız. Çünkü Allah her şeyin en iyisini, en güzelini, en faydalısını, en hayırlısını, en bilen, tam bilen, gerçekten bilen, yanılmadan bilendir ve bizler O'na muhtacız.

d. Bir de bu sure bize, kulu kölesi olacağımız tek varlığın Allah olduğunu anlatıyor. Çünkü ordusu, gücü, kuvveti olanların (Ebrehe gibi) kulu kölesi olsaydık, ne olacaktı? Başkanların, komutanların, zenginlerin, şöyle veya böyle imkana sahip olanların kulu kölesi olsaydık, mesela Abdülmuttalib gibi, ne olacaktık. Demek ki kendisine kul köle olacağımız tek varlık Allah'tır. O'nun gibisi yoktur. Bu işe layık sadece O vardır.

Ama iş bunu anlamakla bitmiyor (çünkü Allah'ın insanlara bildirdikleri, istekleri, mesajı

burada bitmiyor. Fil suresi sonu anlatmıyor.)

Sırada Kureyş suresi var:

Fil olayından sonra Kureyş kabilesinin şöhreti ve önemi birdenbire bütün Arabistan'a yayıldı. Mekke dağlık bir bölgedir. Ziraata elverişli arazi kıtlığından dolayı hayvancılık yanında en önemli gelir kaynağı ticarettir. Uluslararası ticaret kervanları, yazın daha serin olduğu için Suriye (Şam) bölgesine, kışın biraz daha sıcak Yemen taraflarına giderlerdi.

En uzak bir vahada bile fil olayının yankısı zaman zaman duyuluyordu: - *"Haberin var mı? Allah Kâbe'yi yıktırmamış, Kureyş'i korumuş, kocaman bir ordu yerle bir olmuş."* Bunun etkisi kervan yollarında da görülüyordu.

Kervanlar için en büyük tehlike, ne zaman çıkacakları belli olmayan, hiç beklenmedik bir yerde karşılarına çıkan yol kesenlerdir. Ama bu olaydan sonra Kureyş kervanları hatta Kureyş'ten bir tek kişinin bile bulunduğu bir kervan için böyle bir korku yoktu. Yolkesenler kervanı durdurabilir, baskıncılar çepeçevre kervanı kuşatabilir fakat kervandan bir ses *"Dikkat edin, içimizde Kureyş'ten birileri var veya biz Kureyş'teniz"*

dedi mi, hiçbir şeye dokunulmadığı gibi rica minnet, yalvar yakar, af özür dileyerek kervan uğurlanır dualar beklenirdi. Böylece ticaretleri daha rahat, kazançları daha fazla, kendileri daha güvencedeydiler. Tüm bu imkanlar Kâbe'den kaynaklanıyordu. O halde; **sıradaki sure:**

106. KUREYŞ SURESİ / سُورَةُ قُرَيْشٍ

Rahim / Rahman / ALLAH / Adı / ile

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Kureyş / kolaylaştırdığı / alıştırdığı için

﴿١﴾ لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿﴾

Yaz / Kış / Yolculuğuna / Onları / alıştırdığı / ısındırdığı

﴿٢﴾ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿﴾

Ev=Kâbe Bu -nin Rabbine Kul-köle olsunlar O halde

﴾٣﴿ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴾٣﴿

Korku -dan onlara güven ve emniyet vermiştir açlıktan onları doyurmuştur ki O Kâbe'nin Rabbi olan Allah

﴾٤﴿ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴾٤﴿

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. *Kureyş, hiç olmazsa, Allah onların güvenini sağlayıp, onları alıştırdığı için*
2. *Onları kış ve yaz yolculuklarına alıştırdığı için*
3. *O halde hiç olmazsa bu ev Kâbe'nin Rabbine kul köle olsunlar, işte onun için Allah'a kulluk yapsınlar.*
4. *Kâbe'nin Rabbi olan Allah bunları aç kalmasınlar diye yedirmiş, doyurmuş, aç koymamış, herçeşit tehlike ve korkudan kurtarıp güven ve emniyet vermiştir.*

Kureyş suresi;

a. Gerçekleri sadece tanımanın yetmeyeceğini, "ben de biliyorum, bu işin kitabını yazarım" demekle insanın kurtulamayacağını anlatıyor. Yani bir insan "Fil suresinde anlatılanları anladım, biliyorum kulu kölesi olunacak tek varlık Allah'mış" artık çok iyi biliyorum ki..." dese bu onu kurtarmaz. Çünkü Kureyş bu gerçeği çok iyi biliyordu ve de bu yakından tanıdıkları olaydan bütün bir toplum olarak yararlanıyorlardı. Fil olayı ve Kâbe'den kaynaklanan bunca nimetlerle içiçe yaşıyorlardı. Dolayısıyla Kureyş suresi

b. Bizlere nice nimetler veren Allah'a kul köle olmamız gerektiğini vurgulamaktadır.

Bu noktada insanlar iki ana gruba ayrılırlar.

a. "Nimetler, kulluk... beni ilgilendirmez, bana mı soruldu? Bana ne?" diyenler. Bu grup konumuzun dışında. Biz de şimdi onlarla ilgilenmiyoruz. Diğerlerine gelince; bunlar da;

b. *"Evet, dün Kureyş'e böyle böyle nimetler veren Allah bugün bize de sayılamayacak nimetler, imkanlar vermektedir. Onları*

doyuran, güven içinde yaşatan Allah da bu hayatı bize sunan O değil mi? Öyleyse sadece O'na kul köle olmak zorundayız. İyi ama acaba Allah bizden kulluk olarak ne ister ki, ne yapsak bizden razı olur, bizi kulu kabul eder ki..." diyenler...

İşte sıradaki sure Maun bu ve benzeri sorulara sanki cevap vermektedir. Öyle ya Allah hem kulluk istediğini söyleyecek hem de ne istediğini bildirmeyecek. Olmaz ki:

107. MAUN SURESİ / سُورَةُ الْمَاعُونِ

Rahim Rahman ALLAH Adı İle

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Dini Kıyameti Yalan sayan kimseyi gördün bildin mi?

﴿١﴾ اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِ ﴿۝﴾

Yetimi itip-kakalar kimse O işte

﴾٢﴿ فذلك الّذى يدُعّ اليتيم ﴾﴿

Fakir-Yoksulu miskini doyurmaya Teşvik etmez Ve

﴾٣﴿ ولا يحضّ على طعام المسكين ﴾﴿

Namaz kılanların Vay haline Bir de

﴾٤﴿ فويلٌ للمصلّين ﴾﴿

gaflet içindedirler kendi namazların- -dan Onlar O Namaz kılanlar

﴾٥﴿ الّذين هم عن صلاتهم ساهون ﴾﴿

gösteriş yaparlar işte onlar

﴾٦﴿ الّذين هم يراؤن ﴾﴿

Maûnu Zekâtı engeller vermezler

﴿٧﴾ و يمنعون الماعون ﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. Ne dersin, baksana, gördün mü, şu dini, ahiretteki ceza ve mükafatı yalan sayanı!
2. İşte, böyle biridir yetimi itip kakan.
3. Fakir fukarayı doyurmaya çalışmadığı bir yana, başkalarına ön ayak olmaz bile.
4. Bir de münafıkça Allah'ın huzurunda duranların vay haline. Böyle namaz kılanlara yazıklar olsun.
5. Onlar, namaz konusunda gaflet içinde, bilinçsiz bir şekilde hareket ediyorlar. Kıldıkları namazdan habersiz, namaza yabancı, yalan yanlış namaz kılıyorlar. Namazı sadece bedensel hareketlerden ibaret sayıyorlar. Namazı hayatın dışında, hayata karışmayan bir biçimde sürdürmek. Böyle kıldıkları namazla işin bittiğini, dini tamamıyla yaşayıp iyi bir müslüman olduklarını düşünüyorlar. İşte onlar namaz

konusunda böyle bir yanılgı içindedirler.

6. *Aslında onlar riyakâr insanlardır. Gösteriş meraklısı insanlar, namazlarını da gösteriş için kılıyorlar. Niyetleri sadece görülmek ve beğenilmektir.*
7. *İnsanlara yapılabilecek en küçük bir iyiliği ve yardımı esirger, sakınırlar. Zekâta da engel olur, reddederler.*

İşte Maun suresi, işte biz. Üzerinde düşünelim, bize neler söylüyor. Bizden ne istiyor. Eğer Kureyş suresinde istenen "Bu beyt, Kâbe'nin Rabbi olan Allah'a kul olacaksak, bunu can ü gönülden kábul ediyorsak" hemen arkasında yer alan Maun suresi bu konuda şunları istiyor:

a. Dini yalan saymak yok. Önce işi ciddiye alalım. Dilimizle inandık deyip, eylemlerimizle inkar edince, bu imanın ne anlamı olacak. Böylece ilk işimizi anladık. Ahirette hesaba çekileceğimizi unutmak yok. Yapıp edeceğimiz, yapmayıp geri bırakacağımız her işimiz ve sözümüzde "Bu bana cennet kazandırır mı?" "Beni cehennemden kurtarır mı?" diyeceğiz.

b. İnsanları, mal mülk, saltanat, makam,

mevki, aile kabile... lerine göre sınıflandırmak yok. Şu yetim, bu çok kardeş, öteki kalabalık bir aile, beriki yalnız ... gibi değerlendirmelerle insanları sosyal gruplara ayırmaya kimsenin hakkı olmasın. Ayrıca şu miskin, fakir, zengin... gibi ölçülerle insanları ekonomik sınıflandırmalara tâbi tutmaya ne hakkımız var. Onu öyle, bunu böyle imtihan eden Allah değil mi? Hem sosyal ve ekonomik hayatımıza karışan ve düzenleyen Allah değil mi? Bize düşen teslim olmak.

c. Allah'a tam kul köle olmak, iyi bir müslüman olmak istiyorsak namaz ve zekâta (*Bu açıklamalarda Maun kelimesinin en geniş anlamda zekât olduğu görüşünden hareket edilmiştir.*) son derece özen gösterecek, önem vereceğiz. Çünkü namaz bedenle yapılan bir kulluktur ve tüm bedenî kullukları özetler. Zekât ise malî bir kulluk. Öte yandan namaz bireysel, zekât toplumsal kullukları anlatır. Düşünün! Kişi kendi başına namaz kılabilir (bireysel bir eylem) ama kişi kendi kendine zekât veremez (toplumsal bir hareket). Hatta bu açıdan namaz kişinin Allah'la diyaloğu, O'ndan mesaj alması, zekât da bu alınan

mesaj doğrultusunda yaşama ve mesajın topluma yansımasıdır.

Böylece namaz, bireysel ve bedensel olarak, zekât ise toplumsal ve ekonomik olarak Allah'ın hayatımıza karışmasıdır. Buna göre Maun suresinin ikinci bölümü bana şöyle söylüyor: Bireysel ve toplumsal plânda malım ve bedenime Allah tam karışmaya tek yetkilidir. Bana düşen O'na malî, bedenî, ferdî ve sosyal alanda kulluk yapmamdır.

d. Bütün bu kulluk programlarında gösterişten uzak, sadece Allah dedi diye, O'nu razı etmek için O'na kul köle olacağız.

Özet olarak tekrarlayalım. Allah'ın bizden istediği kulluk:

Dini yalan saymadan, ahirette hesaba çekileceğimizi unutmadan, yetim ve miskine karşı sosyal ve ekonomik görevlerimizi bilerek insanları şu yetim, bu miskin diye sosyal ve ekonomik gruplara ayırmadan, Allah'ın mala ve cana karıştığına inanarak, namaz gibi bedenimizle ve bireysel olarak, zekât (maun) gibi malımızla ve toplumsal olarak, gösterişten uzak, sadece Allah dedi diye Allah'ı razı etmek

için Allah'a kul köle olmaktır.

Bu noktada şeytan hemen müdahale etmek samimiyet ve teslimiyetimizi bozmak isteyecek ve *"Ne olacak yani? Tüm hayatında sadece Allah'a kul köle olunca eline ne geçecek?"* diye bizi durdurmaya, bıktırmaya, saptırmaya çalışacaktır. Bize düşen Kur'an'ı okumaya devam etmektir ve **sıradaki sure** ne kazanacağımızı anlatıyor: Kevser:

108. KEVSER SURESİ / سُورَةُ الْكَوْثَرِ

Rahim — Rahman — ALLAH — Adı — ile

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Çok hayır / kevser havuzu / kevser ırmağı — Sana — verdik — Biz gerçekten

اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

Kurban
Kes
Senin
Rabbın'a
Namaz kıl
o halde

﴿٢﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾

sonu
bitiktir
Onlar
Sana
kötü
söyleyenler
Çünkü

﴿٣﴾ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. *Ey Muhammed! Gerçekten biz sana KEVSER, dünyada pek çok hayır verdik. Ahirette cennet vereceğiz.*
2. *Öyleyse sen de yalnız Rabbine kul köle ol, ibadet et, namaz kıl ve yalnız O'nun adına kurban kes.*
3. *İşte, asıl seninle alay eden, senden nefret eden, sana kin besleyen düşmanın soyu sopu kalmayacak, ardı arkası kesilecek, nesli tükenecek, işi bitecek odur.*

Demek ki;

a. Maun suresinde öğretildiği gibi tüm hayatımızda (mal-beden, birey-toplum) sadece Allah'a kul köle olursak Allah bize dünyada çok hayırlar ve Ahirette Kevser, yani cennet verecektir.

b. Ama bunun için Allah ile irtibatımızı kesmeyeceğiz. Namaz kılacağız. Namazın en büyük özelliği olarak ne okuduğumuzu bileceğiz yani Kur'an'ı öğrenecek ve Allah'tan mesaj aldığımızı unutmayacağız.

c. Kurban keseceğiz. Yani malın ve canın Allah'a ait olduğunu bileceğiz. Çünkü can Allah'ındır. Allah kes dedi diye, izin verdiği için kurban kesiyoruz. Sonra o kurban mal oluyor. Ona da nasıl davranacağımızı, kimlere vereceğimizi Allah belirliyor. Böylece mala ve cana Allah'ın karıştığını unutmayacağız.

d. O zaman bize ebter diyecekler. Sonu yok, işi bitik diyecekler. Desinler. Bu bize sıkıntı vermeyecek. Çünkü asıl ebter onlardır.

Peki, onlar bize Ebter dedi diye biz üzülmeyeceğiz ama, onlara hiçbir şey söylemeyecek miyiz? Olur mu öyle şey! Söyleyeceğiz elbette. İşte **sıradaki sure**

KAFİRUN zaten *"de ki"* *"şöyle söyle"* diye başlıyor:

109. KAFİRUN SURESİ / سُورَةُ الْكَافِرُونَ

Rahim Rahman ALLAH Adı ile

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Kafirler Ey şöyle söyle De ki

﴿١﴾ قُلْ يَآاَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿﴾

Tapıyorsunuz şeylere Tapmam

﴿٢﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿﴾

Tapıyorum Şeye Tapanlar siz Değilsiniz

﴿٣﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ ﴿﴾

Siz Taptınız Şeye Tapan Ben Değilim

﴿٤﴾ وَلَا اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿﴾

Tapıyorum Şeye Tapanlar Siz Değilsiniz

﴿٥﴾ وَلَا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا اَعْبُدُ ﴿﴾

Din var Benim İçin Sizin Dininiz Sizin İçin

﴿٦﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِىَ دِينِ ﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

Şöyle söyle, şunları söyle, şu gerçeklerin sözcülüğünü yaparak de ki:

1. *Siz Ey hak ve hakikatı örtbas eden, inanmayan, gündemden kaldırmaya çalışan, hakikatı inkar eden kafirler!*
2. *Ben sizin ibadet edip durduğunuz, kulu kölesi olduğunuz, benim de öyle olmamı istediğiniz, beni de kulluğa çağırdığınız şeylere tapmam. Kulu kölesi olmam.*
3. *Siz de, benim ibadet edip durduğum, kulu*

kölesi olduğum Allah'a tapanlardan değilsiniz. Tapmıyorsunuz. Tapmazsınız da.

4. *Hem ben, sizin ne şimdiye kadar taptığınız ve ne de şimdi ibadet edip durduğunuz, kulu kölesi olduğunuz şeylere asla tapmamışım. Tapmam. Tapacak, onların kulu kölesi olacak da değilim.*
5. *Siz de, benim mabudum Allah'a kulluk yapanlardan değilsiniz. Benim gibi ibadet etmediniz, etmiyorsunuz, etmezsiniz de.*
6. *Sizin olsun dininiz. İşte benim de sizinkinden ayrı dinim var.*

Bütün bunlar tüm kafirlere karşı bir tavır ortaya koymadır. *"Ben müslümanım bu böylece bilinsin"* demektir. Hatta Rasulüllah'ın yatarken bu sureyi okuması bunun en güzel işaretidir. Yani *"Ey kafirler, siz kafirsiniz"* değil. *"Ey kafirler, bilin ki ben müslümanım"* demek manasına gelir. Buna göre inanarak Kafirun suresini okuyan bir müslüman sanki şunları söylemektedir:

"Ey benim Kevser kazanmama engel olmaya çalışan kafirler. Cennete gitmemi

istemeyen, bireysel ve toplumsal plânda, malımla ve bedenimle Allah'a kul olmama engel olmak isteyen kafirler. Ey! Tek Rabb ve İlâh olan Allah'ıma kulluk yapılmasına razı olmayan, bunu tümüyle gündemden kaldırmaya çalışan kafirler!.. Benden duyun, iyi bilin ki ben müslümanım. Sizin kulu kölesi olduğunuz, herşeyinizi vermeye razı olduğunuz nice şeyler var, beni hiç ilgilendirmiyor. Benim de herşeyimi kendisine göre ayarladığım Allah'ım var, siz de onu dinlemiyorsunuz. Ben putlarınıza kul köle olmam, siz de Allah'a kul köle değilsiniz. Size göre bireysel, toplumsal, ekonomik, sosyal, siyasal, kulluk, eğitim, aile, fert, sağlık... gibi alanlarda Allah'tan başka nice sözü dinlenecek, kulu kölesi olunacak varlıklar var, onların hiçbiri beni ilgilendirmez. Ama benim dünyamın da 'onsuz olmaz'ları var, sizi ilgilendirmiyor. Artık sizin dininiz, hayat programınız sizin olsun. Benim yaşantım sizinkinden ayrıdır. Hayatımın tümünü Allah'ın vahyi ve Rasulün sünneti belirler."

Bunu böylece söyleyebilir, kendimi müslüman olarak ortaya koyabilirsem; **sıradaki sure,** Allah'ın yardımı (Nasrullah) gelecektir:

110.NASR SURESİ / سُورَةُ النَّصْرِ

Rahim Rahman ALLAH Adı ile

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

fetih zafer açılış Allah'ın yardımı geldi -ği zaman

﴿١﴾ اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ﴿﴾

grup-grup bölük-bölük Allah'ın Dini'ne giriyorlar insanlar gördün

﴿٢﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ﴿﴾

Tevbe edenleri dönenleri kabul eder O çünkü O'na İstiğfar et mağfiret iste Senin Rabbinin hamdi-övgüsü ile tesbih et. -işte o zaman

﴿٣﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. Allah'ın va'dettiği yardım ve fetih gelip, kesin zafer gerçekleştiğinde

2. Sen insanları böyle akın akın Allah'ın dinine girmeye başladıklarını gördüğün ve de bunun devam edeceğini anladığın zaman

3. Artık hemen Rabbine dön. O'na hamdet, O'nu överek tesbih et, kendisine yakıştırmalardan (tüm eksik ve yanlış tanıtmalardan) uzak, münezzeh ve mukaddes bil, şanını yücelt. O'ndan mağfiret dile, yaptığın yanlışları yok, eksiklikleri tam kabul etmesini, bağışlamasını iste. Gerçekten O kendisine tevbe ile yönelenleri her zaman aff ve mağfiret eder.

Demek ki eğer ben Kafirun suresi ile tüm kafir dünya karşısında müslüman tavrımı ortaya koyabilirsem, hayatımı İslama göre düzenleyebilirsem, "işte benim dinim budur" diye İslam dinini yaşayarak ortaya koyabilirsem, mutlaka Allah'ın yardımı gelecek, kalbler feth olacak, önümde nice ufuklar açılacak, artık insanlar grup grup bu dine gireceklerdir. Eğer ben, insanların bu dine

girmelerini istiyorsam mutlaka Kafirun suresini (Fatihadan Kâfiruna kadar) yaşamalıyım. O zaman göreceğim ki insanlar, bölük bölük müslüman olacaklar. Fakat bu noktaya erişince şımarmak yok. Kesinlikle *"Ben anlattım, ben öğrettim, ben çalıştım, ben müslüman ettim"* demek yok. Peki ne yapmalı? Tesbih ederek hamd edeceğim, istiğfar ve tevbe edeceğim. Yani: "Allah'ım sen tüm eksik ve noksan tanınmaktan uzaksın, sübhansın, tam ve mükemmelsin hamde layıksın. Hamdolsun" diyeceğim. Allah'tan mağfiretimi isteyeceğim çünkü insanım, mutlaka eksiğim ve de yanlışım olacaktır. Gufranınla eksiğimi tam, yanlışımı yok kabul etmesini isteyeceğim. Bir de tevbem yani dönüşüm O'na, O'nu razı etmeye yönelik olacak, başka bir hevesim, başka bir hedefim, amacım, plânım olmayacak. O zaman ne olacağını **sıradaki sure** haber verecek:

111. TEBBET-MESED SURESİ/سُورَةُ الْمَسَدِ

Rahim Rahman ALLAH Adı İle

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

helâk oldu yok oldu yazık oldu kahroldu Ebu Leheb'in İki eli Yazık olsun hüsrana uğrasın yok olsun

﴿١﴾ تَبَّتْ يَدَآ اَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ

kazandığı şeyler ve onun malı Ona yarar sağlamadı

﴿٢﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

alevli ateşe atılacak yakında

﴿٣﴾ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

odun taşıyarak onun karısı da

﴿٤﴾ وامرأته حمالة الحطب﴿﴾

hurma liflerinden bükülmüş ip onun boynunda

﴿٥﴾ فى جيدها حبل من مسد﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. *Ebu Leheb'in elleri kırılıp, kahrolsun. Bütün imkanları yok olup helak olsun. Zaten kendisine de yazık etti. Hüsran'a uğradı. Kahrolup gitti. Yazık oldu ya!..*
2. *O'na, ne malı bir yarar sağladı, ne kazancı. Hiçbir şey O'nu Allahın azabından kurtaramadı. Ne faydası oldu malının, mülkünün, çevresinin, imkanlarının?*
3. *Yakında alevli bir cehennem ateşine atılacak.*
4. *Laf taşıyan karısı da; sırtına odunları yüklenmiş, o da ateşe atılacak, orada*

yanacaktır.

5. Boynunda gerdanlık yerine, hurma liflerinden örülmüş bir ip bağlanmış olarak...

Bir amca vardı; Hz. Peygamberin amcası. Aslında fırsatı iyi değerlendirse amcaların en şereflilerinden olacaktı. Ama Ebu Leheb, tam tersine, hem en büyük düşman, hem de bu işin öncülerindendir. Karısı Ümmü Cemil de öyle. Bu aile Hz. Peygamberin komşularıydı. Ümmü Cemil'in yapmadığı eziyeti kalmamıştı. Sanki gece düşünüyor, plân kuruyor, gündüz de uyguluyordu. Hz. Hatice'nin hazırladığı yemeklere toz toprak, Hz. Peygamberin geçeceği yola dikenler atıyordu. Mekke'de eşi bulunmaz bir gerdanlığı vardı. Bunu "Muhammed'e düşmanlığa adadım. Bu konuda kim daha önde giderse ona vakfediyorum," diyordu. Bu iş nasıl, ne zaman başladı, diyeceksiniz. Dinleyin:

Allah, elçisine yüklediği görevin ikinci dönemini belirten bir ayet göndermişti. Şuara suresi 26/214: *"Yakınlarını, hısım akrabanı, aşiretini inzar et, 'cenneti kaybetme' ve 'cehenneme düşme' tehlikesiyle uyar onları."*

O'da bunu yapmak zorundaydı. İslam'ı duyurmada, açıktan anlatmada bir yöntem olarak yakınlarını evinde yemeğe davet etti. Böylece yemekten sonra anlatırım diye düşünmüştü. Ama Ebu Leheb daha önce düşündü ve yemekten hemen sonra grubu dağıttı. İkinci gün ikinci deneme ve yine aynı sonuç. Sonra Hz. Peygamber yakın akrabalarını Safa'da topladı. Safa, Kâbe'nin hemen yanında bir tepecikti. O dönemde adetti. Ciddi bir işi olan oraya çıkar, yüksek sesle insanları çağırır ve onlar toplanınca söyleyeceklerini söylerdi. Hz. Peygamber de öyle yaptı. Abdüddar oğullarına, Abdümenafoğullarına, Haşimoğullarına... seslendi. Onlar toplanınca hepsine birden: "*Ne dersiniz, 'şu dağın arkasında büyük bir tehlike var, size düşman bir ordu var' desem...*" "*Hemen kabul eder hazırlıklara başlarız. İş neyi gerektiriyorsa yaparız. Çünkü sen hiçbir zaman yalan söylemedin. Hep bizi, yararımızı düşünen bir insansın*" dediler. Çünkü onlara göre bu sözü Muhammed bin Abdillah (Abdullah'ın oğlu Muhammed) söylüyordu. Ama bunun arkasından Hz. Peygamber, Muhammed

Rasülullah (Allah'ın elçisi-sözcüsü) olarak sözlerine şöyle devam etti: *"Peki, o zaman, size haber veriyorum: Bu hayatın arkasında sizi bekleyen tehlikeler, azab ve ikab var, ceza var, ateş var, cehennem var."* Başlar öne eğildi. Herkes neye uğradığını şaşırdı. İşte o anda kalabalık ortasında şöyle önlere doğru bir hareket belirdi. Ne denildiği belli olmayan homurdanmalarla karışık bağıran, alev yüzlü bir adam çılgın bir şekilde yerden toz toprak taş alıyor, Rasulüllah'a atıyordu. *"Sen bizi bunun için mi topladın?"* diyordu. Ah! Hiç olmazsa o da sussaydı. Öncülük etmeseydi. Düşmanlığı başlatan o olmasaydı. Hatta ne vardı? Kabul ediverseydi. Ne engeldi? İnsanların en şereflisiyle birlikte olsaydı. Hiç olmazsa destek olması gerekmez miydi? O ise İslam'a, Kur'an'a taş atıyordu. Atsın bakalım. Bir gün, o eller kuruyacak, İslam'a uzanamayacaktı. İşten el çektirilecek, bütün imkan ve fırsatlarını kaybedecekti. Elbette Rasulüllah bu işe çok üzüldü. Ama Allah işe el koydu. Elçisini ve onun şahsında, kıyamete kadar aynı durumda bulunabilecek tüm müslümanları teselli ediyordu. Ebu Leheb ve karısı ve onlar gibi nicelerini de tehdit

ediyor, onlara hazin ve korkunç sonlarını haber veriyordu.

Demek ki;

Eğer biz kâfirun suresinde söylediğimizi yaparsak, kafirlere karşı tavır alır, müslümanca tavrımızı ortaya koyar, dinimizi yaşarsak, *"İşte bizim dinimiz"* diye İslâm'ı ortaya koyarsak, Nasr suresinde va'd edilen Allah'ın yardımı, zafer ve fetih mutlaka bize gelecektir. O zamanda Ebu Leheb ve benzerlerinin, İslâm'a saldıranların, Peygambere taş atanların, Kur'an'a laf edenlerin, dini ortadan kaldırmaya çalışanların, Allah'ı aciz bırakıp susturacağını zannedenlerin hepsinin elleri kuruyacak, etkinlik ve egemenlikleri bitecektir. Artık İslâm'a el dil uzatacak ne imkanları ve ne de güçleri kalmayacaktır. Karısı gibi ona yardakçı ve yardımcı olanlar da onlarla birlikte yok olacak, kahrolacak, mahvolacak, helak olacaklar: Hepsi cehennemin dibine!...

İşte bu noktaya gelince söz **sıradaki surenin**:

112. İHLAS SURESİ / سُورَةُ الاِخلاصِ

Rahim Rahman ALLAH Adı ile

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Samed'dir. Allah Tekdir. Allah O söyle söyle de ki

﴿١﴾ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿﴾ ﴿٢﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿﴾

Samed:
Herşey O'na muhtaç
O kimseye muhtaç değil
Kul olunmaya layık,
Efendi...

Doğmamıştır Doğurmamıştır

﴿٣﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿﴾

bir, tek Denk, eş, benzer O'na olmadı yoktur

﴿٤﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. *Ey Kur'an'ın muhatabı! Sen kendine ve başkalarına söyle, onlar da diğerlerine söylesinler ki:*
   O kendisine kulluğa davet olunduğunuz, sadece kendisine kul köle olun diye çağrıldığınız Rabb ve İlah, şu önceden beri bildiğiniz Rabb Allah'dır ve bir ikincisi düşünülemeyen, kendisi gibi bir ikincisi var olmayan Tektir.
2. *Allah Samed'dir. O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Kimseye muhtaç olmadığı gibi herkes, herşey O'na muhtaçtır. Kulu kölesi olmaya değer bir efendidir. O bizim Efendimizdir. Bizler O'nun köleleri olmak zorundayız.*
3. *Allah kesinlikle doğurmamıştır. Hiçbir çocuğu yoktur. Kendisi de doğmamıştır. Bir doğuranı yoktur. Hiçbir şeyin çocuğu değildir. Kendi kendine vardır. Onun için bir var edeni yoktur. Böylece ne kendisinden önce var olan ve ne de ondan sonra var olacak bir varlık yoktur. Ne önü vardır. Ne sonu. Ezeli ve ebedidir.*
4. *O hiçbir şeye benzetilmesin. Onun, eşi, benzeri, dengi yoktur.*

Evet Allah'ın izniyle, Ebu Leheb ve benzerlerinin, karısı gibi tüm yardakçı ve yardımcıların elleri kuruyup işleri bitince, İslâm'a düşmanlık imkanları ellerinden alınıp, tüm etkinlik ve egemenlikleri sona erince, işte bu noktaya gelince şöyle diyecek, şunu ilân edeceğiz.

Allah tekdir: Sözü dinlenecek tek, yolunda gidilecek tek, kulu kölesi olunacak tek, hayatımıza karışmaya tam yetkili tek, hayata program yapmaya tam yetkili tek, İlah ve Rabb olarak tek, rahmet ve merhamet sahibi Rahman ve Rahim, mülkün sahibi melik, rızık veren Rezzak, herşeyi bilen Alim, herşeyi yaratan Halik, herşeye gücü yeten Kadir, izzet ve şeref sahibi, karşı gelinmez galib Aziz, her yaptığı yerinde Hakim, mükafat ve cezası en büyük Mütekebbir, lütuf ve ihsan sahibi, gören, bilen, duyan, haberdar olan, hayat veren, öldürecek ve hesaba çekecek olan Semî, Basir, Habir, Hayy, Kayyum olarak tek, tek, tek, Evvel, Ahir, Zahir, Batın... olarak tek, tek... Ve işte bu Rabb ve İlah olan Allah Samed'dir. "*Lem yelid ve Lem yuled ve Lem Yekün lehü küfüven ehad*" dir.

İşte İslâm, işte iman, işte ihsan, işte "La ilâhe illallah" tevhid kelimesiyle söylediğimiz!...

Baştan beri tüm Kur'an'da bizden istenen bu değil mi? Zaten surenin adı da bunu anlatmıyor mu? İHLAS. Kur'an'da anlatılan, Allah'ın tüm dediklerinin, tüm isteklerinin hülâsası, özü ve özeti. Herşeyi bir olan Allah; işte İslâm dini budur: Allah'ın kendisini tanıttığı gibi bir bilmek ve bu imanı yaşantıda göstermek. Belki de İslâm toplumu (3 Kulhü 1 Elham) ile bunu kastetmektedir:

Üzerindeki perişan, pejmürde bir kıyafetten hareketle giydirilmek istenen bir adamın ihtiyacı için *"ne gerekiyor?"* diye sorulursa *"Baştan ayağa"* denilir. Bu cevap ile *"bir takke başa bir çorap ta ayağa"* anlaşılmaz. Giyeceğin her çeşidi, dışından içine kadar, hatta değiştirmek için yedekler bile anlatılmış olur ya, sanki bunun gibi. Bir aletin bakımı istendiğinde *"Baştan ayağa"* denilince her yeri kastedilir ya, işte sanki bunun gibi. (3 Kulhü 1 Elham) ile de sanki Kur'an'ın baştan sona tümü anlatılmak isteniyor. Ama şimdi sadece anlamadan okunan (3 Kulhü bir Elham) kalmış.

En'am-ı şerifler için de aynı şeyler söylenebilir. Belki de dün, hayatın ara boşluklarında okuyuvermek Allah'la, Kur'anla diyaloğu sürdürmek için Fatiha, Bakara'nın başı ve sonu, En'am, Yasin, Rahman, Vakıa, Tebareke sureleri ve tüm Amme cüzü olarak hazırlanan (En'am-ı şerif) ler, şimdi anlamak şöyle dursun, okunması bile gerekmeyen, sadece üzerinde taşınılan hale düşmüştür. Okuma gereği duyulmayınca da bezler, naylonlar, muşambalar, kılıflar, hatta gümüş veya altın muhafazalar içinde cepte-boyunda taşınır olmuştur.

Bu açıdan bakılınca Kur'an'da söyleneceklerin hepsi İhlas suresinde özetlenip bitiriliyor. Ama Kur'an bu sure ile son bulmuyor. **Sırada son iki sure var**: Onlar olmadan Kur'an da tamamlanmıyor, kulluk da...

Demek ki bir insan, Kur'an'ı hayatının kitabı, dininin kitabı kabul etse. Baştan, Fatihadan başlasa, her okuduğu, öğrendiği ayete iman edip uygulasa, başkalarına duyurup öğretmeye çalışsa, İhlas suresine kadar buna devam etse yine müslümanlığı

tamamlanmıyor. Geriye bir tek iş kalıyor: Kendisini aciz, zayıf, güçsüz, yardıma muhtaç bilirken, Allah'ı yüce, aziz, güç ve kuvvet sahibi, yardım etmeye tam ve tek yetkili bilmek. Kendisinin cennete gitmesine engel olabilecek ve cehenneme sürükleyebilecek şerrin her türlüsünden O'na sığınmak yani **sıradaki sureler:** Muavvizeteyn. Allah'a sığınma sureleri. Kulu Allah'a sığındıran sureler. Felak ve Nas sureleri.

113. FELAK SURESİ / سُورَةُ الْفَلَقِ

Ile Adı ALLAH Rahman Rahim

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

De ki söyle söyle Sığınırım Rabbine herşeyin çıkan Ortaya

﴿١﴾ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿﴾

Rabbın yarattı -ğı herşeyin kötülüğün şerrin -den

﴿٢﴾ مِن شَرِّ مَاخَلَق ﴿﴾

her şeyi kapladığı kuşattı -ğı zaman karanlığın şerrinden kötülüğünden

﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿﴾

Düğümlere üfleyenlerin şerrinden

﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿﴾

Haset etti -ği zaman hasetçinin şerrinden

﴿٥﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. Ey Peygamber ve O'nun yolunun yolcuları kendinize ve herkese söyleyin: Şöyle dua etsinler: Ben, gecenin karanlığını yarıp

sabahı ortaya çıkardığı gibi bizce görülüp bilinen ve de bilinmeyen tüm varlıkları ortaya çıkaran Rabbin himayesini, korumasını ister, O'na iltica eder, O'na sığınırım.

2. *Rabbin yarattığı, şer olabilen her şeyin, bütün varlıkların kötülüğünden, şerrinden.*
3. *Ortaya basıp çöktüğü, her tarafı kuşattığı zaman gecenin, karanlığın, zulmetin kötülüğünden, şerrinden*
4. *İçimizde düğümlenen, esiri olduğumuz tutku ve duygulara ve her tür büyü düğümlerine üfleyen, kadın erkek bütün üfürükçülerin kötülüğünden, şerrinden,*
5. *Kıskançlık, hasetle zarar vermeye çalıştıkları zaman bütün çekemeyenlerin, kendilerine ve başkalarına yapabilecekleri kötülükten, şerden.*

Kur'an'ı Kerim'de Fatiha suresinden İhlas suresine kadar baştan sona bütün istenenleri yapsak, emirleri yerine getirsek nehyedilenlerden de kaçınsak en sonunda bir görevimiz daha var: Allah'a sığınmak, O'nu, ortaya çıkan herşeyin Rabbi bilerek O'nun yardımını istemek: Mahlukat ve mevcudatın

şerrinden, yani bütün varlıkların bize şer olabilmelerinden Allah'a sığınmak. Tüm varlıkların bizi cehenneme sürüklemelerinden, dolayısıyla cennete gitmemize engel olmalarından, herşeyi ortaya çıkaran Rabb Allah'a sığınmak.

Buna göre bildiğimiz, bilemediğimiz, gördüğümüz, göremediğimiz bütün varlıkların şer olabilme özellikleri vardır. Demek ki hava, toprak, su, ateş gibi erkek, kadın, para pul gibi, gündüz gece, fikir, düşünce, oyun, eğlence gibi herşey bizim için şer olabiliyor ve biz bunların şer olabilmelerinden Allah'a sığınacağız. Bir *"şey"* in şer olması, O'nun benimle beraberliği, beni cennnetten alıkoyarak, cehenneme sürüklemesidir. Yani ben daha önceye göre o *"şey"*le beraber olduktan sonra cehenneme gidişim artmışsa o şey benim için şerdir. Mesela para, eğer benimle beraber olunca yani ben zengin olunca parasızlığıma, fakirliğime göre ben, daha çok cennete doğru gidiyorsam para benim için hayır, değilse şerdir. Mesela evlilik. Eğer ben bekarlığıma göre evlenince, cennete doğru yönelmem ve gitmem artmışsa, evlilik benim için

hayır, cehenneme yönelmem ve gitmem artmışsa evlilik benim için şerdir. İşte onun için bu son surelerde Allah'a şöyle yalvarıyoruz: Ey varolanların varedicisi, ey yaratıkların yaratıcısı! Bütün varlıkların benimle beraberliğini benim için cehennem sebebi yapma, o bütün mahlukat ve mevcudatın beni cehenneme sürüklemelerinden, bana cehennem sebebi olmalarından sana sığınırım, ben acizim, ben zayıfım, beni koru, ey felakın Rabbı.

Bütün varlıkların şer olabilmeleri üç odak noktada karşımıza çıkar: Karanlıkların şerri, büyücülerin şerri, çekemeyen, hasetçilerin şerri. Bütün bunlardan Allah'a sığınıyoruz. Ama özellikle Allah'ı insanların Rabbi, Meliki ve İlâhı bilerek yani **sıradaki sure**:

114. NAS SURESİ /سورة النّاسِ

Rahim Rahman ALLAH Adı ile

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

İnsanların Rabb'ine sığınırım De ki Şöyle söyle

﴿١﴾ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿﴾

Melîk'ine İnsanların İlâh'ına İnsanların

﴿٢﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿﴾ ﴿٣﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿﴾

şerrinden verenlerin vesvese işbaşında sürekli usanmadan bıkıp

﴿٤﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿﴾

ki onlar fısıldarlar verirler vesvese göğüslerine İçlerine İnsanların

﴿٥﴾ اَلَّذ۪ى يُوَسْوِسُ ف۪ى صُدُورِ النَّاسِ ﴿﴾

İnsanlardan olur cinlerden olur

﴿٦﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿﴾

Rahman Allah, Rahim Allah, Ey Allahım Sen'in adınla:

1. *Ey Peygamber ve O'nun yolunun yolcuları! Kendinize ve herkese söyleyin: Şöyle dua etsinler: Ben; insanların Rabb'ının korumasını, himayesini ister, O'na iltica eder, O'na sığınırım.*
2. *İnsanların tek hakimi, yegane sahibi, meliki ve padişahına sığınırım.*
3. *Herkesin kulu kölesi olacağı, insanların hayatlarına karışmaya tek yetkili, gerçek ilâhına sığınır, O'nun korumasını, himayesini ister, O'na iltica ederim.*
4. *Bıkıp usanmadan defalarca dönüp gelerek, gizlice kötü şeyler, kuruntular fısıldayan, kuşkuya düşüren, sinsi vesvesecilerin kötülüğünden, şerrinden...*
5. *Ki onlar insanların sinelerine, göğüslerine, kalblerine ve de aralarına, sürekli kötü düşünce, kuşku, kararsızlık, kuruntu fısıldar, vesvese verip dururlar.*
6. *Bu şeytanlığı yapanlar cinlerden de olabilir, insanlardan da. Bütün vesvese verenlerin şerrinden, insanların Rabbi, Meliki ve İlâhına sığınırım, O'nun korumasını isterim.*

İslâm'ı gereği gibi kabul edip, yaşayanlar Allah'a sığınmak zorundadır. Özellikle insanların Rabbi, Meliki ve İlâhı olarak bilecekleri Allah'a sığınmak. Çünkü diğer konular bir yana şeytan ve dostları insanları özellikle bu konularda aldatmaya çalışmaktadır. İnsanların gerçek Rabbı Allah'tır. Bu böyle bilinmelidir. Evet nice sahte Rablar ortadadır. Ama onlara kanmamak, inanmamak gerekir. Rabb, hayata program çizen demektir. Bir şeyi yaparken onu bize yaptıran, diğerlerini de yaptırmayan güç bizim rabbımızdır. Bunları bana anlattıran, sana dinlettiren ne ise bizim rabbımız odur. Para, şöhret, menfaat ve benzerleri yanında Allah'ın rızasından hangisi sebebiyle iş yapıyorsak Rabbimiz odur. Bütün hayatımızda bunu kendimize sormamız gerekir. Bu konuda Rabbim kim?

Gerçi hayatın sonunda zaten sorulacaktır: Rabbın kim? Kitabın ne? Dinin ne?... diye. İyisi; şimdiden soralım ve cevabı düzenleyelim. Aynı zamanda Allah insanların tek meliki hakiki sahibidir. İnsanlara sizin sahibiniz benim diyen sahtekârlar çıkabilecektir. Onları dinlemeden Allah'a sığınacağız:

Bizi koru ey insanların Meliki. Ve de Allah insanların gerçek ilâhıdır. Kulu kölesi olacakları ne dese dinleyecekleri, hayatlarına tümüyle karışmaya tek yetkili, tek varlık. Bu özellikleri Allah'tan başkasına tanımamalı. Değilse şeytanlar bizi saptırmak için hazır beklemektedirler. Onlar insanlardan da olur cinlerden de.

Peki, korunmak, sığınmak için ne mi yapalım? Gayet kolay. Allah bizi ortada bırakmaz ki! Yapılacak iş gerçekten apaçık ve çok kolay. Her söz ve işimizi Allah adıyla ortaya koyacağız. O'nu Rahman ve Rahim bilerek. Hamde layık sadece Allah'tır. O Rabb'ül âlemindir. Rahman ve Rahim bir de malik-i yevmid'dindir. Kulluğumuz sadece O'na olacak ve yalnız O'ndan yardım bekleyeceğiz. O'ndan cennet yoluna iletmesini isteyeceğiz. Bu yoldan sapıp sapıtan, gazaba uğrayanlar gibi olmadan cennet yolunda olmayı istemek yani **sıradaki sure: FATİHA.**

Çünkü Peygamberimiz Kur'an'ı bir çubuk gibi düşünmemizi istemiyor. O zaman başlardık bir uçtan, öteki uçta biterdi. Ama sanki bir çember gibi düşünmemiz gerekiyor: Felak ve

Nas'tan sonra tekrar başa, Fatiha'ya. Yani Kur'an bitti demek yok. Çünkü müslüman Kur'an'ı bitirip rafa kaldırmaz. Kur'an'ın işini bitirip Kur'an'sız (kitapsız) yaşayamaz.

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Her zaman ve her mekanda, bütün hayatımda, her işimde rahmetten uzak şeytan ve dostlarının şerrinden Allah'a sığınırım.

﴿١﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾

1. Allahım! Sen'in adınla; işimde, sözümde, özümde Sen'in adınla Yarabbi!... Sen Rahman'sın, bizi bizden çok seven, rahmet ve merhamet sahibisin, her emrine boyun eğerim. Sonunda Cennet ümidim var, çünkü Sen Rahimsin Allah'ım!

Bütün varlıkların Rabb'idir
Allah'ındır
Tam ve mükemmel olmak
övgüye medhe-senaya layık olmak

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

2. Gökler ve yerde var ettiğin, sema ile arz arasında olanlar ve de yaratacağın herşey sayısınca Sana hamd olsun. Seni tam ve mükemmel bilirim. Eksik ve noksan tanımadan uzaksın; tüm aleme yol gösteren, hayatlarına program çizen güçlü ve bilen rabb Sen'sin.

Rahim: müminlere rahmeti sonsuz
Rahman: Bütün varlıklara merhametli rahmetli

الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾

3. Sen Rahman, Sen Rahim'sin. Rahman, bütün varlıkların iyiliğini isteyen, rahmet ve merhamet sahibi. Rahim: Ahirette mü'minlere cennet verecek, inananlara rahmet ve merhameti sonsuz.

Din Ahiret günü Malik Sahip

﴿٤﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿﴾

4. Bu bizleri şaşırtıp şımartmasın. Bugün olduğu gibi yarın ahir günde de söz sahibi sen, Malik Sen'sin. Hesaba çekeceksin.

Yardım bekleriz sadece Sen'den Kul-Kole oluruz Sadece Sana

﴿٥﴾ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿﴾

5. İşte sadece sana kul köle oluruz, kulluğumuz Sana'dır. Bu konuda yardıma muhtacız ve sadece Sen'den yardım bekleriz. Çünkü, bu sürekli kulluğu Sen yardım etmezsen yapamayız. Ayrıca, şeytan ve dostlarına, Sen'in yardımın olmadan direnip dayanamayız.

sonu cennet olan doğru cennete götüren Yol Bize Yol göster hidayet et

﴿٦﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿﴾

kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoluna

صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

6. Allahım razı olduğun yolu, cennet yolunu, Kur'an yolunu, İslâm yolunu, peygamberlerinin yolunu, göster. Bizi o yol üzerinde sabit kıl.

sapıtanların değil kendilerine gazab ettiğin dışında

﴿٧﴾ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ ﴿﴾

7. Tarih boyunca insanlar bu yoldan, ya insanı madde gören Yahudiler ya da insanı ruh zanneden Hıristiyanlar gibi sapmışlardır. Yardımınla ya Rabbi ne sapıtan ve ne de gazaba uğrayanlardan eyleme bizi...

Amin!.

Kabul buyur ya Rabbelalemin...

Eğer bu duamızda samimi isek; **sıradaki sure BAKARA:**

الٓمٓ Dinleyin kullarım; bu sözleri başkasına benzetmeyin. Ben söylüyorum öyle dinleyin. En bilen, tam bilen, mükemmel bilen, yanılmaz ve yenilmez, Rahman ve Rahim bir Allah olarak ben söylüyorum öylece dinleyin. Hacı hoca değil, yazar çizer, yaşar ölür biri olarak değil, Allah söylüyor olarak dinleyin. İşte bu kitap size hidayet kaynağıdır, cennet yolunu size tanıtacak tek kaynaktır. Eğer samimi iseniz, eğer dediğini dinlerseniz. Eğer takvalı olur, karşı gelmekten sakınır, ona danışıp dediğini tutarak yolunuzu bulmaya çalışırsanız, işte size kitap. Yasa ve yazgı. Temel, değişmez ve değiştirilemez kurallar. Ama bunun için, Kur'an okuluna kaydolmak için gayba iman etmelisiniz, yani Allah'ın hayatın tümüne karışmaya yetkisini onaylamalı, kabul etmelisiniz. Bu inancınızı namaz gibi bireysel ve bedeni programla, infak gibi toplumsal ve mali programla eylem olarak ortaya koymalısınız. Bunun için Kur'an'a diğer kitaplardan ayrı, farklı, daha canlı bir imanınız gerekiyor. Ahireti de sürekli hesapta

tutacaksınız. O zaman Rabbinizin hidayetine ulaşır, felaha erer, kurtulursunuz. Ama Kur'an karşısında, Onun uyarısı karşısında nötr davrananlar, onları korkunç bir akıbet bekliyor. Gerçi Kur'an karşısında herkes net olarak tavrını ortaya koymuyor ki. Kimileri takva ehli, kimileri kafir. Ama kimileri de var ki bir o yana bir bu yana benziyor, aslında onlar da kafirlerdir...

İşte böylece **Bakara** suresi **Fatiha**'da istenilen hidayeti daha çok gazaba uğrayan Yahudilerin, ondan sapıp sapıtma yollarını gündemde tutarak tanıtırken **Ali İmran**, sapık hıristiyanların sapış noktalarına dikkat çekerek sırat-ı müstakimi tanıtıyor. **Nisa** ise bu işin ailesiz olamayacağını vurguluyor. O zaman **sıradaki sureler**: Eğer biz **Nisa** ile ailelerimize sahip olur, nüve bir toplumsal yapı kurarsak, **Maide**'ye kavuşan, **En'am** ile nimetlere ulaşan ve yarın kıyamette, garanti cennet müjdesiyle **Araf**'ta çevreyi seyredenlerden oluruz. Ama bunun için mal ve canı ortaya koymak, savaşı göze almak gerekir: O zaman **Enfal** yani ganimetler bizim olacaktır. Fakat tüm eksik ve yanlışlar için **Tevbe**yi unutmamak gerekir. **Yunus** gibi,

Hud gibi. Bu konuda Allah istediği gibi imtihan etmektedir, edecektir. "Olacak" demeyi bilmek gerekir Yakup gibi, **Yusuf** gibi. Buna işaret eden ayet ve işaretler sema ve arzda çoktur: Gök gürültüsü, **Ra'd** gibi. Ciddi bir örneğe mi ihtiyacımız var: **İbrahim**!... Değilse helak olan toplumlar ve ülkeler gözümüzün önündedir. **Hicr** gibi... **Nahl**=bal arısı bunun için yerinde bir örnek ve ibret levhasıdır. O zaman **İsra**'yı yaşamaya başlarız, gerçekten Allah'a yükselmiş, kurtulmuş oluruz.

Ama belki bu bir mağarada olur: **Kehf**

Ya da başımıza gelenler

Meryem'e benzer; olsun,

Ayağımızı sağlam yere basalım: **Taha** ve **sırada örnekler**; Peygamberler: **Enbiya** (*Adı kelime olarak ayetlerinde zikredilmeyen üç sure: Fatiha, Enbiya ve İhlas.*)

Muhammed'in(s.) üzerine Selam ve Dua

والصلاةوالسلام على محمد

tümüne Ashabına Ailesine

وعلى آله وصحبه اجمعين .

Allahım!. Habercin ve elçin Muhammed Mustafa'ya salât ve selâm olsun. O'nun temiz ve pak zevcelerine ve zürriyetine rahmet eyle, bereketler ihsân et. Tıpkı İbrahim (as)'a rahmet edip mübarek kıldığın gibi... Sen övülmeye gerçekten layıksın. Şerefi en yüce olan da Sen'sin.

